

ປະໂຍດ ປ.ນ. ๗
ແປລ ມຄຮເປັນໄທ
ສອບ ວັນທີ ១៧ ກຸມພາພັນໜົ້ ២៥៣៣

ແປລ ໂດຍພັນຍຸ້ນນະ

១. ສພພຸຖານ ກີຣ ອົງທິຕມາ ຍມກປຸປ້ງຢືນທາຍີ ກົດວາ ເຫົວໂລກ ວສລ ວສີຕວາ ສຸກສັນດຽງທຸວາເຮ ໂອຕຣະນໍ ຕຕູກ ປນ ທກຂົນປາກສສ ປຶກງົງຈິຕິກູຈານ ອຈລເຈດີຍກູຈານ ນາມ ໂທິ ພ ສຕູກ ຕຕູກ ຈີໂຕ ບຸກໜາກທີ່ນ ວິສເຍສູ ປ່ນທ່າ ປຸຈຸນີ ພ ບຸກໜາ ອຕູຕໂນ ວ ວິສເຍ ປ່ນທ່າ ວິສສ່າເໜີວາ ໂສຕາປະນຸສສ ວິສເຍ ປ່ນທ່າ ວິສສ່າເໜີວາ ນາສກົ້ສູ ພ ຕຕາ ສກຫາຄາມອາກີ່ນ ວິສເຍ ໂສຕາປະນາທໂຍ ພ ມຫາໂມຄຸຄລານສສ ວິສເຍ ເສມ່າຫາສາວກາ ພ ສາງປຸດຕຸເຕຣສສ ວິສເຍ ມຫາໂມຄຸຄລາໂນ ພ ພຸທ່ວິສເຍ ສາງປຸດຕຸເຕຣໂປ ວິສສ່າເໜີວາ ນາສກົ້ເຢາ ພ ປາຈີນທີ່ສ ອາກີ່ ກົດວາ ສພທິສາ ໂອໂລກສີ ພ ສພພູກ ເອກງົມມາ ອໂທລີ ພ ອົງຈຸສ ກີສາສູ ເຫວມນຸສສາ ອຸທົ່ວ່າ ຍາວ ພຣະມໂລກາ ແກ້ວຈາ ຈ ກຸມມູຈາກາ ພຖານາຄສປະນາ ອົບຊື່ ປົກຫຼາກຫຼາກ ການເຕ ອົບ ເອຕສສ ປ່ນຫຼຸສສ ວິສສ່ານໂກ ນາມ ນັກີ ເອຕູເງາ ອຸປ່າເຮາດີ ອາກີ່ສູ ພ (ຮມມປກ່ຽວຂ້າງຕາຍ ດູງໂຮ ກາໂຄ/ຫັ້ນ້ ៩១ - ៩២)

ແປລ ໂດຍອຮຣດ

២. ສຕູກ ກີກຸ່ວາ ອທິຣໂກ ນາມ ປົກພົງໄກ ກາກສທິສ ທຸກວາ ເອກວິສຕິວິຫາຍ ອເນສນາຍ ຈຕວາ ລຸ່ມ ຊົ້ວຕີ ທີໄວຕຸປປສມປັນໂນ ປນ ທຸກ່ມ ຊົ້ວຕີຕີ ວຕວາ ອົມາ ດາກ ອກາລີ

ສົ່ງວ່າ ອທິເກນ	ກາກສູເຮນ ຂໍລິນາ
ປົກຫຼັກທິນາ ປົກພູເກນ	ສົງກິລິນູເຈນ ຊົວຕີ
ທິມຕາ ຈ ທຸກ່ມ	ນິຈັ່ ສົງຈິເວລິນາ
ອລື່ແນນາປົກພູເກນ	ສຸກຫາຊື່ເວນ ປສຸສຕາຕີ ພ

ตตุ ອທິເກາຕີ ດັນທີໂຮງຕປປ່ເກນ ແລ້ວຢັນ ທີ່ອມາຕຣມວາ ມາຕາ ໝົດ
ອປີຕາຫຍໂເວ ປິຕາ ໝົດອາທິນາ ນແຍນ ວຽກ ເກວົສຕິວິຫາຍ ອະເສນາຍ ປົດຖາຍ
ສູເຂນ ຂື່ງໆ ສຸກາ ແລ້ວ ກາກສູເຮນາຕີ ສູຮາກສົກເສັນ ແລ້ວ ທີ່ ສູຮາໂກ ຖຸລະເຮສູ
ຍາຄວາທີ່ນີ້ ຄົນທີ່ຖຸກາໂມ ກິຕີຕິອາທິສູ ນີ້ສິທິຫວາ ອັດໂນ ໂວໂລກນກວ່າ ວຽກ
ວິຍ ອຸນໝາວິທິໂກ ວິຍ ນິຖາຍນຸໂຕ ວິຍ ຈ ທຸວາ ມນສຸສານໍ ປມາທີ່ ສຸລຸກເຫຼວ
ອນປັດທຸວາ ສຸສົມ ວານເຕສູເຍ່າ ກາຜນໂຕ ມຫຼຸກ ຄເຫຼວ ປລາຍຕີ ເຂວມວາ ອທິກປຸຄຄໂລປີ
ກິກູ້ທີ່ ສທິ່ ຄຳມ ປົວສິຫວາ ຍາຄຸກຕະຫຼານທີ່ນີ້ ວຸງຈະປັດ ຕຕະ ກິກູ້ ປິນຫາຍ
ຈົບທຸວາ ຍາປັນມຕຸ້ມ ອາຫາຍ ອາສນສາລໍ ຄຸນທຸວາ ປັຈເວກຫຼຸນຕາ ຍາຄຸ່ ປົວທຸວາ ກມມູຈານໍ
ມນສຶກໂຮນຕາ ສ່ວນມາຍນຸດີ ອາສນສາລໍ ສມມູ້ຫຼຸນຸດີ ອຍ່ ປັນ ກິຍົງຈີ ອກທຸວາ ດາມກິມູໂຂ່ວ
ໂທີ ໂສ ກິກູ້ທີ່ ປສສົມນຸດີ ໂວໂລກິຍມາໂນປີ ອໂນໂລເກນໂຕ ວິຍ ອຸນໝາວິທິໂຕ ວິຍ
ນິຖາຍນຸໂຕ ວິຍ ຄົນຈິກ ປົງມູນຈຸນຸໂຕ ວິຍ ຈົວ່ ສົວທໜ່ໂຕ ວິຍ ທຸວາ ອສຸກ່ ນາມ
ເມ ກມມໍ ອົດົກ໌ ວານຸໂຕ ອຸນໝາຍາສනາ ຄຳມ ປົວສິຫວາ ປັໂຕ ວຸງຈາປີເຫຼຸ່ ເຄຫຼຸ
ອຸນຸບຕ່ວ່ ເຄ່ ອຸປສັກມີຫວາ ພຣມານຸສເກສູ ໂດົກ່ ກວ່າງ່ ປິຫາຍ ຖ້າເຮ ນີ້ສິທິຫວາ
ກ່າວຕຸນເຕສູປີ ເຄເກນ ທດເກນ ກວ່າງ່ ປິຫາຍທຸວາ ອົດົກ໌ ບົກສົດ ອຍ່ ກາກສູໂຮ ນາມ ເຂວູປັນ
ອທິເກນ ສຸຂົວນຸດີ ອົດົກ໌ ແລ້ວ (ຮມມປກງົຈຄາຍ ສົດົມໂມ ກາໂຄ/ຫັ້ນ້າ ๑๗ - ๑๘)

ให้เวลา ๔ ชั่วนาฬิกา กับ ๑๕ นาที.

ເຂລຍ ປະໂຍດ ປ.ນ. ๑ ແປລ ມຄຊເປັນໄທຢ

ແປລ ໂດຍພັນຈະ

๑. ໄດ້ຍິນວ່າ ອ.ອັນກະຖາກທີ່ມີການປະຕູກຫາຍີແລ້ວຈຶ່ງອຸໝ່ລືນກາລຳຟັນໃນທ່າງໂລກ ແລ້ວຈຶ່ງເສດົ່ຈ
ລົງທີ່ປະຕູແທ່ງເມືອງຫຼືວ່າສັກສະ ອັນພຣະພູທະເຈົ້າທັງປວງ ທ. ໄນທ່ຽງລະແລ້ວນັ້ນເຖິງວ່າ ກົດວ່າ
ແທ່ງພຣະບາທເບື້ອງຂາວຕັ້ງອຸໝ່ເພາະແລ້ວ ທີ່ປະຕູແທ່ງເມືອງຫຼືວ່າສັກສະນັ້ນ ເປັນທີ່ຫຼືວ່າຈຸລເຈດີ່ຍ
ຢ່ອມເປັນ ພ. ພຣະຄາສດາ ປະທັບຍືນອຸໝ່ແລ້ວ ທີ່ປະຕູແທ່ງເມືອງຫຼືວ່າສັກສະນັ້ນ ຕຣສາມແລ້ວ
ຈຶ່ງປໍ່ມູຫາ ທ. ໃນວິສັຍ ທ. ແທ່ງໜ້າ ທ. ມີບຸກຸ່ານເປັນດັ່ນ ພ. ມີບຸກຸ່ານ ທ. ແກ້ແລ້ວ ຈຶ່ງປໍ່ມູຫາ ໃນວິສັຍ
ຂອງຕະນັ້ນເຖິງວ່າ ໄນໄດ້ອາຈແລ້ວ ເພື່ອອັນແກ້ ຈຶ່ງປໍ່ມູຫາ ໃນວິສັຍ ແທ່ງພຣະອົຣີບຸກຄລູຜູສົດາບັນ ພ.
ອ.ເໜືອນອຍ່າງນັ້ນ ຄືວ່າ ພ. ພຣະອົຣີບຸກຄລູ ທ. ມີພຣະສົດາບັນເປັນດັ່ນ ໄນໄດ້ອາຈແລ້ວ ເພື່ອອັນແກ້
ຈຶ່ງປໍ່ມູຫາ ໃນວິສັຍ ແທ່ງພຣະອົຣີບຸກຄລູ ທ. ມີພຣະສົດາກາມມືເປັນດັ່ນ ພ. ພຣະລາກຜູ້ທ່ານຸ້າແລ້ວ ທ.
ໄນ້ໄດ້ອາຈແລ້ວ ເພື່ອອັນແກ້ ຈຶ່ງປໍ່ມູຫາ ໃນວິສັຍ ແທ່ງພຣະເຕຣະຫຼືວ່າມາໂມຄັລລານະ ພ. ພຣະເຕຣະ
ຫຼືວ່າມາໂມຄັລລານະ ໄນໄດ້ອາຈແລ້ວ ເພື່ອອັນແກ້ ຈຶ່ງປໍ່ມູຫາ ໃນວິສັຍ ແທ່ງພຣະເຕຣະຫຼືວ່າສາວົບຸຕົວ ພ.
ແມ້ ພ. ພຣະເຕຣະ ຫຼືວ່າສາວົບຸຕົວ ໄນໄດ້ອາຈແລ້ວນັ້ນເຖິງວ່າ ເພື່ອອັນແກ້ ຈຶ່ງປໍ່ມູຫາ ໃນວິສັຍແທ່ງ
ພຣະພູທະເຈົ້າ ພ. ພຣະຄາສດານັ້ນ ກຮງແລດູແລ້ວ ຈຶ່ງທຶກທັງປວງ ທ. ກຮງທ່ານີ້ທີ່ຄະວັນອອກ
ໄທເປັນດັ່ນ ພ. ອ.ທັງປວງ ເປັນທີ່ມີເນີນເປັນອັນດີຍາກັນນັ້ນເຖິງວ່າ ໄດ້ເປັນແລ້ວ ພ. ເຫວັດາແລະມ໌ນຸ່ຍ ທ.
ໃນທຶກ ພ. ແປດດ້ວຍ ພ. ເຫວັດາ ທ. ໃນເນື້ອງບນເພີ່ງໄຣແຕ່ພຣມໂລກດ້ວຍ ພ. ຍັກຍົກແລະນາຄແລະ
ຄຽງ ທ. ຜູ້ດໍາຮັງອຸໝ່ທີ່ກາດພື້ນໃນກາຍໄຕ້ດ້ວຍ ປະກອງແລ້ວ ຈຶ່ງອັນຈີລື ກຣານຖຸລວ່າ ຊ້າແຕ່ພຣະອົກ
ຜູ້ເຈີຍ ພ. ບຸກຄລູຜູ້ແກ້ ຈຶ່ງປໍ່ມູຫານັ້ນ ໃນສາມານີ້ ຍ່ອມໄມ່ມີ ພ. ພຣະອົກ ຂອງຈ່າຍໃກ່ຄວາມ
ໃນເຮືອນີ້ນັ້ນເຖິງວ່າ ດັ່ງນີ້ ພ.

* ປະໂຍດນີ້ ບາງແກ່ ຂັ້ນ ສາກົມໂທ ເປັນປະການ

** ປະໂຍດນີ້ ບາງແກ່ແປລກວ່າ “ອ.ທັງພຣະຄາສດາ (ທີ່ເກີດວ່າພຣະສາວົບຸຕົວ) ກຮງແລດູແລ້ວໃນທັງປວງ ເປັນທີ່ມີເນີນເປັນອັນດີຍາກັນນັ້ນເຖິງວ່າ
ໄດ້ເປັນແລ້ວ” ພ. ກີເຮືອໄດ້

แปล โดยอรรถ

๒. พระบรมค่าสุดา ตรัสว่า ดูก่อนกิกขุทั้งหลาย ขึ้นเชื่อว่าบุคคลผู้ไม่มีพิริ ย่อมเป็นผู้คนอง เป็นเช่นกันกา ตั้งอยู่ในอนเสนา ๒๑ อย่าง ย่อมเป็นอยู่ง่าย ส่วนบุคคลผู้สมบูรณ์ด้วยพิริและโtotตปปะ ย่อมเป็นอยู่ยาก ดังนี้แล้ว ได้ทรงภาณิพพระคณาเหล่านี้ว่า

อันบุคคลผู้ไม่มีพิริ กล้าเพียงดังกา มีปากติกำจัด
(ความดีของผู้อ่อน) มักแผลน้ำ (อาหน้า) ผู้คนอง
ผู้เคราะห์มอง เป็นอยู่ง่าย ส่วนบุคคลผู้มีพิริ มีปากติ
แสงห้ากรามอันสะอาดเป็นนิจ ไม่เหดหู่ ไม่คดหนอง
มืออาชีวะหมัดจด เห็นอยู่ เป็นอยู่ยาก ๆ

บรรดาบทเหล่านั้น บทว่า อหิริเกน ได้แก่ ผู้ขาดพิริและโtotตปปะฯ อธิบายว่า อันบุคคลเห็นปานนั้น สามารถจะพุดถึงสตรีที่มิใช่แม่ (ของตน) เลย โดยนัยเป็นต้นว่า (เป็น) แม่ของพม พุดถึงบุรุษทั้งหลายมิผู้ที่มิใช่พ่อเป็นต้น (ของตน) เลย โดยนัยเป็นต้นว่า (เป็น) พ่อของพม ตั้งอยู่ในอนเสนา ๒๑ อย่างแล้ว เป็นอยู่ง่ายฯ บทว่า กากสูเรน ได้แก่ เช่นกับกาล้าฯ อธิบายว่า เมื่อหนอย่างกาล้าต้องการจะบำบัดข้าวยาคูเป็นต้นที่เรือนตะกูลทั้งหลาย จับอยู่ที่ฝ่าเรือนเป็นต้น รู้ว่าเขามองอยู่ จึงทำเป็นเหมือนไม่มองบ้าง เป็นเหมือนไม่สนใจบ้าง เป็นเหมือนหลับอยู่บ้าง ลักษณะทุกเห็นความเพล้อของผู้คนแล้วจึงโผลงไป เมื่อคนทั้งหลายติดอยู่ว่า สุส นั้นแล คำว่าอาของจนเต็มปากจากภาษาบินหนีไป ฉันใด แม่บุคคลผู้ไม่มีพิริ ก็ฉันนั้น เมื่อันกัน เข้าไปปังหมู่บ้านพร้อมกับกิกขุทั้งหลาย ย่อมกำหนดสถานที่ข้าวยาคูและภัตตาเป็นต้นไว้ กิกขุทั้งหลายเที่ยวไปบินหาตาในหมู่บ้านนั้น รับอาหารพอยังอัตภาพให้เป็นไป (กลับ) ไปสูโรงฉัน พิจารณา ดีมข้าวยาคูแล้ว มนสิการถึงกรรมฐานสารายากันอยู่ ปัดกวาดโรงฉัน กันอยู่ ส่วนบุคคลผู้ไม่มีพิรินี้ ไม่ทำอะไรร่มงุนหน้าจะไปหมู่บ้านทำเดียว เข้าแม่ถูกกิกขุทั้งหลาย พุดว่า ดูพระรูปนี้สิ แล้วมองกันอยู่ ก็ทำเป็นเหมือนไม่มอง เป็นเหมือนไม่สนใจ เป็นเหมือนหลับอยู่ เป็นเหมือนจดจิ้วอยู่ พุดว่า ผมมีงานซื้อโน่นอยู่ พลงลูกจากอาสนะเข้าไปปังหมู่บ้าน เข้าไปปังเรือนหลังใดหลังหนึ่ง บรรดาเรือนที่ตนกำหนดไว้แล้วในตอนเช้า แม้มีอพวากคนในเรือน แม้บ้านประดุจไว้หน่อยหนึ่งนั่งกรอ (ด้วย) กันอยู่ที่ประดุจ ก็ ใช้มือข้างหนึ่งผลักบ้านประดุจเข้าไป ข้างใน บุคคลนี้ ชื่อว่าผู้กล้าเพียงดังกา อันบุคคลผู้ไม่มีพิริเห็นปานนี้ เป็นอยู่ง่ายฯ

พระเทพปริยัติโนเล สรุเตโช วัดราชโโวสาราม
สมมหลวงแพนกบาลี

เบลย.

ตรวจแก้.